Lietas arhīva Nr. 1A-0151-19/9
ECLI:LV:RVPT:2019:0110.1A30041918.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019.gada 10.janvārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
tiesnese A.Ignatjeva
izskatīja rakstveida procesā /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018.gada 30.jūlija lēmumu Nr.1091.

Aprakstošā daļa

2018.gada 30.maijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 356810 par to, ka /pers. A/ (turpmāk – sūdzības iesniedzēja) 2018.gada 30.maijā plkst. 07.45, Rīgā vadīja automašīnu Audi A4, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, par Brīvības gatvi virzienā no Gustava Zemgala gatves uz Bērzaunes ielu. Agresīvā braukšana izpaudās kā vairāku sastrēgumā esošo, kolonā braucošo transportlīdzekļu apsteigšana pa malējo labi joslu, neizpildot ceļa zīmes Nr.505 (josla pasažieru sabiedriskajam transportlīdzekļiem) prasības un ignorējot citu vadītāju intereses. Vadītājai nebija klāt transportlīdzekļa reģistrācijas dokumenti. Ir pārkāpts Ministru kabineta noteikumu Nr.279, Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk – CSN) 276.4.pants, Ceļus satiksmes likuma (turpmāk – CSL) 25.panta pirmās daļas 2.punkts par ko ir paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2.punktā, 149.^{7} panta sestajā daļā, 149.^{4} panta pirmās daļas 2.punktā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja 2018.gada 19.jūnija lēmumu nolemts uzlikt /pers. A/ naudas sodu 70 *euro* apmērā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018.gada 30.jūlija lēmumu Nr. 1091 tika nolemts atstāt negrozītu VP RRP KPP SAPIB AN galvenās inspektores I.Cīrules 2018.gada 19.jūnija lēmumu lietā Nr. PC 356810.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde (turpmāk VP RRP KPP) 2018.gada 30.jūlija lēmumā Nr.1091 (turpmāk – Lēmums) norāda, ka ka lietā ir šādi pierādīšanas līdzekļi: 1)administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC 356810; 2)VP RRP KPP SAPIB AN galvenās inspektores I.Cīrules pieņemtais lēmums; 3)videoieraksts; 4) sūdzība Nr.20/10/5-34710; 5)iesniegums Nr.20/10/5-29924 ar pielikumu.

Norāda, ka lietā nav strīda par to, ka sūdzības iesniedzēja administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā vadīja transportlīdzekli Audi A4, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, brauca pa joslu, kura ir paredzēta sabiedriskajiem transportlīdzekļiem. Tāpat, lietā nav strīda, ka sūdzības iesniedzējai nebija klāt transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentu.

Lietā ir izšķirams strīds, vai iesniedzējas rīcībā, pārkāpjot CSN prasības, ir saskatāmas agresīvas braukšanas pazīmes, saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktu.

No lietā esošajiem materiāliem ir secināms, ka uz Brīvības gatves no Gustava Zemgales gatves puses Bērzaunes ielas virzienā, otrajā braukšanas joslā bija izveidojies sastrēgums.

Sūdzības iesniedzēja atzīst, ka brauca labajā joslā, kura paredzēta sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, jo viņai vajadzēja nogriezties pa labi. Norāda, ka labajā joslā nebija sabiedriskā transporta un viņa nevienam netraucēja. Uzskata, ka mazināja sastrēgumu kreisajā joslā. Citu transportlīdzekļu vadītāju intereses nebija aizskartas un traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai netika radīti, jo brauca pa tukšu joslu, netraucējot citiem transportlīdzekļu vadītājiem, lai nogrieztos pa labi, tādējādi vadītāju intereses netika ignorētas, jo viņiem vajadzēja braukt taisni uz tiltu, bet viņai - no labas joslas nogriezties pa labi.

No videoieraksta nepārprotami redzams, ka sūdzības iesniedzēja, braucot labajā braukšanas joslā, kura ir paredzēta sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, apbrauc vismaz sešus kreisajā joslā kolonnā lēni braucošus transportlīdzekļus. Turklāt no videoieraksta ir redzams, ka divu minūšu laikā pa joslu, kura paredzēta sabiedriskā transporta braukšanai, brauc divi autobusi un divi trolejbusi. Turklāt, videoierakstā fiksēto manevru, proti, lēni braucošās kolonnas apbraukšanu, izcili attēlo sūdzības iesniedzējas shēma, kura bija pievienota 2018.gada 7.jūnija paskaidrojumam (iesniegumam).

Sūdzībā iesniedzēja norāda, ka sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošo transportlīdzekļu apbraukšana nenotika, jo viņa necentās pēc kustības pa sabiedriskā transporta joslu atgriezties kreisajā braukšanas joslā, lai turpinātu kustību. Iestāde norāda, ka atbilstoši CSN 2.punktā minētajam definīcijām, apbraukšana un apsteigšana nav saistīta ar atgriešanos iepriekšējā braukšanas joslā.

Lēmumā norādīts, ka no LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punkta normas tekstā ietvertā agresīvas braukšanas aprakstošā skaidrojuma ir redzams, ka agresīva braukšana nevar būt saistīta ar avārijas situāciju izraisīšanu vai kādu citu negatīvu seku iestāšanos, kā vien ar to, ka tiek izdarīts CSN pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses. Jēdziens "agresīva braukšana" nav tulkojams burtiski, vērā ņemama normas jēga un mērķis.

Ņemot vērā iepriekš minēto, iestāde secina, ka sūdzības iesniedzēja jebkurā gadījumā veica manevru, kurš ir aizliegts. Šādas darbības nevar kvalificēt savādāk kā vien pārējo, CSN nepārkāpjošo, transportlīdzekļu vadītāju interešu ignorēšanu, jo visu vadītāju mērķis ir nokļūt galamērķī pēc iespējas ātrāk. Sūdzības iesniedzēja nolēma iebraukt joslā, kura ir paredzēta sabiedriskā transporta braukšanai, lai apbrauktu sastrēgumā esošus un kolonnā braucošus transportlīdzekļus, nevis braukt, blakus joslā, kā to paredz CSN. Šādas darbības likumdevējs, neatkarīgi no citu negatīvu seku iestāšanās, ir apzīmējis kā agresīvu braukšanu, un to novēršana acīmredzami ir LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas mērķis. Līdz ar minēto, VP RRP KPP uzskata, ka sūdzības iesniedzējas rīcība pilnībā atbilst minētā panta interpretējumam.

Šādi apstākļi veido LAPK 149.[4] panta trīspadsmitās daļas 2.punkta sastāvu - transportlīdzeklis ticis vadīts tādā veidā, ka tiek izdarīts CSN pārkāpums (ceļa zīmes Nr.505 "Josla pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem" prasību neievērošana), un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses (konkrētajā gadījumā tika ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses).

Lietā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti, kā arī apstākļi, kas liecinātu, ka policijas darbinieks ir tieši vai netieši ieinteresēts lietas iznākumā personīgu motīvu dēļ vai ir kļūdījies attiecībā uz viņa izklāstītajiem faktiem.

Iestāde, izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus to kopsakarā, uzskata, ka ar tiem ir pierādītas sūdzības iesniedzējas darbības LAPK 149[4].panta trīspadsmitās daļas 2.punktā (agresīva braukšana), 149[4].panta pirmās daļas 2.punktā un 149[7].panta sestajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanā. Konkrētajā gadījumā administratīvais sods sūdzības iesniedzējai noteikts LAPK 149.[4]panta trīspadsmitās daļas 2.punkta sankcijas ietvaros, kura paredz atbildību par smagāko pārkāpumu, proti, 70 *euro,* kas ir minimālākais naudas sods, ko paredz minētā panta sankcija.

Izvērtējot visus lietas materiālus, iestāde secina, ka sūdzības iesniedzējai par izdarīto administratīvo pārkāpumu noteikts taisnīgs un samērīgs sods. Lietā nav neviena tiesiska un objektīva iemesla, lai piemēroto sodu atceltu. Tādējādi, iestāde atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir pamatots un tiesisks. Sūdzībā minētie apstākļi un argumenti nevar būt par pamatu lēmuma atcelšanai.

Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā ar LAPK 243.pantu, 243.[1]pantu un 287.panta pirmās daļas 1.punktu iestāde nolēma VP RRP KPP SAPIB AN galvenās inspektores I.Cīrules 2018.gada 19.jūnijā pieņemto lēmumu lietā Nr.PC 356810 atstāt negrozītu.

2018.gada 27.augustā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Lēmumu, kurā sūdzības iesniedzējs norāda, ka viņa brauca pa malējo labo joslu, jo brauca uz TC "Domina", vajadzēja nogriezties pa labi uz patilti, uz Bērzaunes ielu. Priekšā labajā joslā nebija sabiedriskā transporta un nevienam netraucēja. Tādējādi nekādi nevarēja traucēt kreisajā joslā braucošajiem transporta līdzekļiem, jo tie brauca uz tiltu, gluži otrādi, mazināja sastrēgumu kreisajā joslā.

Sūdzības iesniedzēja atzīst, ka iespējams, pirms nogriežas pa labi uz Bērzaunes ielu brauca pa labo joslu posmā, kad tā bija paredzēta tikai sabiedriskajam transportam.

Pieņemot Lēmumu, iestāde ignorēja viņas paskaidrojumu un jautājumu izskatīja formāli, neiedziļinoties lietas apstākļos un 19.06.2018. pieņēma lēmumu piemērot sodu par agresīvu braukšanu. Agresīva braukšana izpaužas kā transportlīdzekļa vadīšana tādā veidā, ka tiek izdarīts ceļus satiksmes noteikumu pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses (vairākkārtēja braukšanas joslu maiņa apsteidzot, vairāku sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošu transportlīdzekļu apdzīšana pa pretējā virziena joslu vai apbraukšana pa sabiedriskā transporta joslu, ceļa nomali, ietvi, gājēju ceļu, velosipēdu ceļu vai citām vietām, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai, u.tml.). Šajā gadījumā nekas no minētā neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem.

Nekādi traucējumi no sūdzības iesniedzējas puses vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai netika radīti, jo brauca pa tukšu joslu nevienu netraucējot, lai nogrieztos pa labi, viņas virzība pa labo joslu kreisajā joslā braucošajiem transporta līdzekļiem nekādi netraucēja, tādējādi arī pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses nekādi netika ignorētas. Tiem bija interese pa kreiso joslu šķērsot Gaisa tiltu, viņai – no labās joslas nogriezties pa labi.

Sastrēgumā esošu vai kolonā braucošu transporta līdzekļu apbraukšana arī nenotika, jo sūdzības iesniedzēja necentās pēc kustības pa sabiedriskā transporta joslu atgriezties kreisajā joslā, lai turpinātu kustību pāri Gaisa tiltam, bet vēlējās nogriezties pa labi uz Bērzaunes ielu.

Pamatojoties uz minēto lūdz atcelt lēmumu pēc LAPK 149.[4] panta trīspadsmitās daļas 2.punkta par agresīvu braukšanu.

Saskaņā ar LAPK 289.[6] panta noteikumiem 2018.gada 4.septembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldei nosūtīta sūdzības iesniedzēja sūdzības kopija, kā arī paziņojums lietas dalībniekiem, izskaidrojot LAPK 289.[6] panta ceturto daļu, ka lietas dalībnieki var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus līdz 2019.gada 2.janvārim, vienlaikus paziņojot lietas dalībniekiem, pamatojoties uz LAPK 289.[6] panta pirmo daļu, par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2019.gada 10.janvārī.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz LAPK 289.[6] panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka /pers. A/ sūdzība ir pamatota un apmierināma daļēji, pamatojoties uz sekojošiem motīviem.

LAPK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 9.pants noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmā daļa kategoriski nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļa satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Savukārt 19.panta trešā daļa nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Ceļu satiksmes noteikumu 92.punkts nosaka, ka ja ceļš apzīmēts ar 505., 507., 509. vai 510. ceļa zīmi, pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, pārējo transportlīdzekļu vadītājiem aizliegts braukt un apturēt transportlīdzekli šajā joslā, izņemot taksometrus, attiecīgi reģistrētus elektromobiļus, kuriem uzstādītas speciālas nozīmes transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numura zīmes, un, ja kāda no minētajām zīmēm uzstādīta kopā ar 824. papildzīmi, - arī velosipēdus.

LAPK 149.[4] panta trīspadsmitās daļas 2.punktā paredzēta administratīvā atbildība par transportlīdzekļa vadīšanu tādā veidā, ka tiek izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses (vairākkārtēja braukšanas joslu maiņa apsteidzot, vairāku sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošu transportlīdzekļu apdzīšana pa pretējā virziena joslu vai apbraukšana pa sabiedriskā transporta joslu, ceļa nomali, ietvi, gājēju ceļu, velosipēdu ceļu vai citām vietām, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai, u.tml.), par ko uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no septiņdesmit līdz divsimt astoņdesmit *euro*.

Sūdzības iesniedzēja lūdz atcelt Lēmumu, norādot, ka traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai netika radīti, jo brauca pa tukšu joslu nevienu netraucējot, lai nogrieztos pa labi, tādējādi arī pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses nekādi netika ignorētas, kā arī sastrēgumā esošu vai kolonā braucošu transportlīdzekļu apbraukšana arī nenotika, jo viņa necentās pēc kustības pa sabiedriskā transporta joslu atgriezties kreisajā joslā, lai

turpinātu kustību pāri Gaisa tiltam, bet vēlējās nogriezties pa labi uz Bērzaunes ielu.

LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar LAPK 243.[1] pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Lietā nav strīda par to, ka 2018.gada 30.maijā plkst.07.45 Rīgā, /pers. A/ vadīja automašīnu Audi A4, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, par Brīvības gatvi virzienā no Gustava Zemgala gatves uz Bērzaunes ielu, par braukšanas joslu, kas paredzēta sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, kā arī sūdzības iesniedzējai nebija klāt transportlīdzekļa reģistrācijas dokumenti.

Lai personas darbības kvalificētu kā agresīvu braukšanu LAPK 149.[4] panta trīspadsmitās daļas 2.punkta izpratnē, ir jākonstatē divu obligātu apstākļu pastāvēšana:

1) izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un

2) radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai *vai* tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses.

Papildus likumdevējs skaidrojis, ka traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai pārējo vadītāju interešu ignorēšana var izpausties kā vairākkārtēja braukšanas joslu maiņa apsteidzot, vairāku sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošu transportlīdzekļu apdzīšana pa pretējā virziena joslu vai apbraukšana pa sabiedriskā transporta joslu, ceļa nomali, ietvi, gājēju ceļu, velosipēdu ceļu vai citām vietām, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai. Tomēr minētais uzskaitījums nav izsmeļošs.

Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais Lēmums un pamatojoties uz kuriem iestāde secinājusi, ka sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi LAPK 149.[4]panta trīspadsmitās daļas 2.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

LAPK 289.[13]panta trešā daļa nosaka, ka ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Ņemot vērā LAPK 289.[13] panta trešo daļu, tiesa pilnībā pievienojas Lēmuma motivācijai.

Tiesa atzīst, ka Lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtēti visi lietā esošie pierādījumi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzējas sniegtajiem paskaidrojumiem un sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzējas norādīto, ka traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai netika radīti, jo brauca pa tukšu joslu nevienu netraucējot, lai nogrieztos pa labi, tādējādi arī pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses nekādi netika ignorētas, kā arī sastrēgumā esošu vai kolonā braucošu transportlīdzekļu apbraukšana arī nenotika, jo viņa necentās pēc kustības pa sabiedriskā transporta joslu atgriezties kreisajā joslā, lai turpinātu kustību pāri Gaisa tiltam, bet vēlējās nogriezties pa labi uz Bērzaunes ielu, tiesa norāda, ka no lietas materiālos esošā videoieraksta un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Sūdzību izskatīšanas nodaļas inspektores 2018.gada 26.jūlija ziņojuma izriet, ka pirmā braukšanas josla ir paredzēta sabiedriskā transporta braukšanai un no tās izbrauc trolejbuss un autobuss, bet otrajā braukšanas joslā ir izveidojies sastrēgums un automašīna, ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, brauc pa pirmo braukšanas joslu un turpina braukt, kamēr citi transportlīdzekļi stāv sastrēgumā vai brauc kolonnā, līdz ar to tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi LAPK 149.[4]panta trīspadsmitās daļas 2.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Līdz ar to, tiesa saskaņā ar LAPK 289.[13] trešo daļu pilnībā pievienojas Lēmumā norādītajai motivācijai un atzīst, ka izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams, kā dēļ sūdzība atzīstama par nepamatotu.

LAPK 239.panta 8.punktā noteikts, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja par to pašu faktu attiecībā uz personu, kuru sauc pie administratīvās atbildības, jau ir kompetentas institūcijas (amatpersonas) lēmums par administratīvā soda uzlikšanu (..).

Arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2008.gada 14.aprīļa spriedumā lietā SKA-29/2008 ir atzinis, ka atbilstoši *ne bis in idem* principam nav pieļaujams personai par vienu un to pašu pārkāpumu galīgi noteikt sodu vairākas reizes. Līdz ar to, kā atzīst Senāts, princips *ne bis in idem* administratīvo pārkāpumu lietās tiek pārkāpts gadījumā, ja personai par vienu un to pašu pārkāpumu ir spēkā divi administratīvie sodi *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 5.oktobra sprieduma lietā Nr.A42524108 18.punktu)*.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka iestāde, saucot /pers. A/ pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[4] panta trīspadsmitās daļas 2.punkta (agresīva braukšana), gan par to pašu pārkāpumu arī pēc LAPK 149.[7] panta sestās daļas (par braukšanu pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem), par vienu un to pašu pārkāpumu /pers. A/ sauca pie administratīvās atbildības pēc vairākiem LAPK pantiem. Tādējādi Lēmums daļā par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.[7]panta sestās daļas nav tiesisks un šajā daļā ir atceļams. Tā kā agresīva braukšana šajā gadījumā ietver izdarīto ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu un pārējo transportlīdzekļu vadītāju interešu ignorēšanu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz LAPK 243., 244., 288., 289.[6], 289.[12], 289.[13] pantu, tiesa

nosprieda:

daļēji apmierināt /pers. A/ sūdzību.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018.gada 30.jūlija lēmumu Nr.1091 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC356810) **daļā** par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[4] panta trīspadsmitās daļas 2.punktu un 149.[4] panta pirmās daļas 2.punktu un naudas soda EUR 70 apmērā uzlikšanu.

Atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018.gada 30.jūlija lēmumu Nr.1091 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC356810) **daļā** par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[7]panta sestās daļas, un izbeigt šajā daļā administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības dienas, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes

priekšpilsētas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 10.janvārī.

Tiesnese A.Ignatjeva